

Ministeriet kom til, været endda to Lejlig-heder for Vælgerne til at give til Kende, hvordan deres Opfattelse af det siddende Ministerium er. Den første Lejlighed blev givet ved Landstingsvalgene, og jeg tror, man har Lov at sige, at disse gav nogenlunde det samme forholdsmaessige Billede som Folketingsvalget for Socialdemokratiets Vedkommende. Senere har vi haft Byraadsvalg, og nu er det naturligvis ikke saa helt let fra Byraadsvalgene at slutte sig til Stemningen blandt Folketingsvælgerne, idet der jo er visse Ting, som bevirker, at man her ikke kommer til at tale om helt det samme Vælgerkorps eller helt de samme Vælgere. Naar imidlertid Folketingsvalget i 1924 viste en kolossal Fremgang for Socialdemokratiet — og denne Fremgang kan jo ikke benægtes —, skulde man unægtelig have troet, at der ogsaa ved Byraads- og Sogneraadsvalgene i 1925 kunde konstateres en betydelig Fremgang for Socialdemokratiet sammenlignet med Stillingen i 1921, idet jeg dog vil antage, at de fleste vil mene, at Valgene i 1920 og 1921 laa saa nær opad hinanden, at den Strømkæntning, som ganske vist Valgene i 1924 gav Udtryk for, i 1921 sammenlignet med 1920 kun i ringe Grad kunde gøre sig gældende. Men Resultatet af Sogneraadsvalgene og Byraadsvalgene i 1925 blev jo paa ingen Maade det, at Socialdemokratiets Stilling sammenlignet med Stillingen i 1921 blev forbedret, og som allerede sagt, mener jeg, at det rimelige vilde være, hvis der ikke siden Valget i 1924 havde fundet Tilbagegang Sted for Socialdemokratiet, at Stillingen var blevet væsentlig bedre for dette Parti. Om en saadan Forbedring blev der altsaa aldeles ikke Tale; tværtimod viste Byraadsvalgene og Sogneraadsvalgene i 1925 en ikke ubetydelig Tilbagegang for Socialdemokratiet sammenlignet med Aaret 1921. Det Sted, hvor man for saa vidt har det bedste Billede, maa sikkert København siges at være, og at Socialdemokraterne her gik tilbage, derom kan der ingen Tvivl være. For de andre Partier er Stillingen sikkert i al Almindelighed vanskeligere at bedømme, og da særlig for Venstre og Konservative, idet disse to Partier meget ofte optræder sammen under den Form, at de enes om en „Borgerliste“. Hvad angaar de Radikale i København, kan det jo ikke benægtes, at de sammenlignet med Valget i 1921 havde nogen Fremgang, men sammenligner man paa den anden Side med Stillingen i 1924, maa jeg hævde, at Stillingen i København bliver nogenlunde den samme for den borgerlige Gruppe og de Radikale. Og dette

maa jeg i og for sig finde er al Ære værd, for der skal jo ikke saa lidt af en vis Nøgeternhed til for ikke i store Skarer at flokke sig om de Radikale, thi er der noget, de Radikale kan, er det at give store Løfter, og de giver dem, samtidig med at de siger, at det slet ikke vil koste noget. Ser vi paa Stillingen for det radikale Partis Vedkommende, saaledes som den var i København ved sidste Valg, ja, saa lød det jo: Elektricitetspriserne ned, større og bedre Foranstaltninger med Hensyn til Trafikken — altsaa noget, som vil koste mange Penge —, og yderligere lød det: om at forhøje Skatterne kan der ikke være Tale. Jeg maa jo hævde, at for dem, der gerne vil have en hel Del for ingenting, ja, endda samtidig faa Penge i Lommen, var der jo her virkelig i Kraft af, at Prisen for Elektricitet skulde sættes ned, en god Spiseseddel, og da der nu desværre ogsaa blandt Vælgerne findes nogle, der er mere godtroende, end Kendsgerningerne berettiger til, kan det ingenlunde forbavse, at en radikal Politik som den, der førtes i København, naturligvis maatte give en Smule Gevinst. Jeg haaber imidlertid, at det, som Socialdemokratiet har udrettet i det halve Aar, det har siddet, har vist Vælgerne, at alt, hvad de fortalte om, at de Beskatningsformer, der er gennemført under Ministeriet Neergaard, var umulige, ikke havde noget paa sig, eftersom de slet ikke har gjort noget Forsøg paa at forandre det. Og jeg haaber, at det ogsaa vil give Vælgere, som kunde være tilbøjelige til at tro paa de Lokketoner, som udgaar fra den radikale Violin, Forstaaelse af, at man kan nu en Gang ikke undgaa at skulle have Penge for at gennemføre noget, og følgelig er en Agitation som den, der er drevet af de Radikale ved Borgerrepræsentationsvalget her i København, en Agitation, som har saare lidt med Virkeligheden at gøre.

At Stillingen for det konservative Parti i Byerne, saa vidt slikt kan bedømmes ud fra Byraadsvalgene, ingenlunde er uheldig, tror jeg, de fleste vil give mig Medhold i, og jeg har i hvert Fald ikke fra nogen Side set hævdet, at de sidste Byraadsvalg paa nogen Maade trods den efter Sigende saa umulige Politik, som føres fra de Konservatives Side, hvad enten den føres i Byraadene eller paa Rigsdagen, har formaaet Vælgerne til at fjerne sig fra os. Tværtimod mener jeg at have Lov til af disse Valg at slutte, at det er gaaet fremad for de konservative Partier. Alle vil jo vide, at paa en vis Tid var der megen Tale om Valg, inden Bøgen grønnes. Man